

εις αὐτὸν οἱ στενότεροι τῶν συγγενῶν, καθότι ὑπάρχει πρόληψις ὅτι δυνατὸν νὰ μαγεύσωσι τοὺς νεονύμφους, καὶ καταστήσωσιν ἄγονον τὸν γάμον· ἀποφεύγουσι δὲ οὕτω τὸν βάσκανον ὀφθαλμὸν ἢ τὴν βέβηλον χεῖρα, ἣτις θέλει διαταράξει τὴν ἡσυχίαν τοῦ εὐτυχοῦς ζεύγους· ἡ ἡμέρα δὲ καθ' ἣν θέλει τὴν λάβει ἐν τῇ οἰκίᾳ του εἶνε καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν γίνεται ἡ εορτὴ τοῦ γάμου.

Τὴν παραμονὴν δὲ τῆς ἡμέρας ταύτης συνοδία ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν πλησιιστέρων συγγενῶν, παρανύμφου καὶ λοιπῶν μετ' αὐλοῦ καὶ τυμπάνου διέρχονται τὰς ὁδοὺς τοῦ χωρίου, εἰδοποιοῦσαι οὕτω τοὺς λοιποὺς περὶ τῆς πανηγύρεως τῆς ἐπομένης ἡμέρας, μεθ' ἧς τοῦ ἡλίου δύσαντος παρτίθεται τράπεζα ἐν τε τῷ οἴκῳ τοῦ νυμφίου ὡς καὶ ἐν ἐκεῖνῳ τῆς νύμφης· παρακάθηνται δὲ οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεῖς διασκεδάζοντες μέχρι βαθείας νυκτός. Τὴν δὲ ἐπομένην ἡμέραν περὶ τὴν μεσημβρίαν, μετὰ τὴν εὐωχίαν καὶ τὸν χορὸν, ἡ συνοδία τοῦ γαμβροῦ διευθύνεται πρὸς τὸν οἶκον τῆς νύμφης· προπορεύεται δὲ σηματοφόρος φέρων τὸ φλάμπουρον, ὅπερ συνίσταται ἐκ μεταξίνου μανδηλίου δεδεμένου ἐν καλάμῳ καὶ ἔχοντος ἄνωθεν ὡς ἔμβλημα ἀνθοδέσμη· τούτῳ δ' ἔπονται ἡ ὀρχήστρα, συνισταμένη ὡς εἶπομεν ἐξ αὐλοῦ καὶ τυμπάνου, καὶ ἡ λοιπὴ συνοδία κατὰ τὸν ἦχον τῶν ὀργάνων τούτων βαδίζουσα, καὶ συνισταμένη ἐκ τῶν συγγενῶν τοῦ γαμβροῦ, ὅστις εὐρίσκεται ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν· βαίνουσι δὲ οὕτω ἐν τάξει καὶ ῥυθμῷ.

Οἱ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς νύμφης εἰδοποιηθέντες ἤδη διὰ τῶν εἰδοποιητηρίων, ἅτινα εἶνε 4 ἢ 5 βολαὶ ὄπλων ῥιπτόμεναι ἅμα τῇ ἐξόδῳ τῆς συνοδίας, εἶνε ἕτοιμοι πρὸς προὔπαντησιν αὐτῆς. Ἐξέρχονται λοιπὸν καὶ ἀναμένουσι τὴν συνοδίαν, ἣτις, ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ προαύλιον, σταματᾷ καὶ τότε ὅλοι οἱ συγγενεῖς τῆς νύμφης κατὰ τάξιν τῆς ἡλικίας τῶν προσέρχονται καὶ δίδουσι τῷ γαμβρῷ ἀνά ἐν πορτοκάλιον· οὗτος δὲ ἀσπάζεται ἐνὸς ἐκάστου τὴν χεῖρα, μεθ' ἧς εἰσέρχεται ἐν τῷ οἴκῳ· ἅμα τῇ εἰσόδῳ του οἱ συγγενεῖς τῷ ῥίπτουσιν ἐπὶ τοῦ αὐχένος μανδηλία ἐξ ὑφάσματος ἢ ἐκ μεταξίης.

Περαιτωθείσης τῆς προαυλίου τελετῆς, εἰσέρχονται ἐν τῷ οἴκῳ πάντες καὶ δειπνοῦσιν, ἂν συνεφωνήσῃν πρότερον νὰ δειπνήσωσιν, ὅπως ἐνοῆται γίνεσθαι αἱ προπαρασκευαί· ἀφοῦ δὲ φαινοποιήσωσιν ἀρκούντως καὶ χορεύσωσιν, ἐξέρχονται πάντες ἢ τε συνοδία τοῦ γαμβροῦ καὶ ἡ τῆς νύμφης, ἣτις ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἡμέρας μέχρις αὐτῆς τῆς στιγμῆς τῆς ἐξόδου μένει κεκοιμημένη ἐν σκηνῇ τινι, καὶ βαδίζουσι πρὸς τὸν οἶκον τοῦ γαμβροῦ. Βαδίζουσι δὲ ὡς ἐξῆς· Προηγούνται τὰ ὑποζύγια τὰ φέροντα τὴν φερρὴν, μεθ' ἧς ἀκολουθοῦσιν οἱ περὶ τὸν νυμφίον, μεθ' οὗς ἀκολουθεῖ ἡ συνοδία τῆς νύμφης, ἣτις βασταζομένη ὑπὸ πολλῶν καὶ φέρουσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς

ἐν εἶδος πῖλου ἐν σχήματι τιάρας κεκοιμημένου διὰ κοσμημάτων, κέζει ἀλβανιστὶ καλουμένου, ἔχει σοβαρὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς τὸ ἦθος ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ γελόεν καὶ χάριεν τοῦ περίξ ὀρίλου. Ἀφοῦ δὲ πλησιάσωσιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ νυμφίου εἰσέρχεται ἡ συνοδία αὐτοῦ καὶ μένει ἐκτὸς ἢ τῆς νύμφης, πρὸς ἣν ἤδη κατὰ τάξιν τῆς ἡλικίας τῶν προσφέρουσιν οἱ συγγενεῖς τοῦ συζύγου διάφορα δῶρα, μεθ' ἧς εἰσέρχεται ἐν τῷ οἴκῳ ἀλείφουσα τὰς παραστάδας τῶν θυρῶν διὰ μέλιτος, ὡσεὶ ἐπευχομένη ἵνα διέλθῃ γλυκὺς ὁ μετέπειτα αὐτῶν βίος, ὡς τῶν μελισσῶν ὁ ἀθῶος ἐκεῖνος καρπός.

Ἦδη πλέον ὁ σύζυγος εἶνε κύριος τῆς συζύγου του· ὁ ῥητινίτης ἀρχίζει νὰ βῆ ἀφθόνως, αἱ πρόψεις διαδέχονται ἀλλήλας, ἐνῶ τὰ ὄργανα τῶν ἤδη εὐθύμων μουσικῶν πλήττουσι τὸν ἀέρα διὰ τῶν παρατόνων ἀντηχήσεών των, ὁ δὲ χορὸς εὐρίσκεται ἐν ἀκμῇ· συνήθως δὲ ὁ χορὸς οὗτος γενικεύεται καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς μεταφέρεται εἰς τὴν πλατεῖαν, ὡσανεὶ πάντες ἠγάλλοντο ἐπὶ τῇ ἀγαλλιάσει ὀλίγων μελῶν τῆς κοινωνίας.

Διαρκεῖ δὲ ἡ εορτὴ μέχρι δύσεως τοῦ ἡλίου, καὶ ὅταν ἡ νύξ ἔλθῃ ἀπλοῦσα τὸν μέλανα μανδύαν τῆς ὀχρῆς καὶ τὰ πάντα ὠχρίῳσι καὶ κατὰ μικρὸν ἀποκαθίσταται ἡ προτέρα ἡμερία. Οἱ σύζυγοι προπέμπουσι μέχρι τινὸς τὸν παρὰ νυμφον καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς, μεθ' ἧς ἐπιστρέφουσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ των. Περιττὸν δ' ἴσως νὰ προστεθῇ ὅτι αἱ τελεταὶ αὐταὶ δυνατὸν νὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ ἡμέρας ὅλας, ὅταν τελῶνται γάμοι πλουσίων. Τοιαῦτα ἐν ὀλίγαις λέξεσι τὰ περὶ γάμου ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις.

I. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ.

## Ο ΓΑΜΟΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑΙ

Οἱ ἐν Εὐρώπῃ ζῶντες κρίνουσι πάντοτε μετ' οἴκτου τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑποδεστέραν θέσιν τῶν γυναικῶν τῶν ἀσιατικῶν χωρῶν, καὶ εἰλικρινῶς συμπαιθοῦσιν αὐταῖς διὰ τὴν πλήρη ὑποδούλωσιν, εἰς ἣν ὑποβάλλουσιν αὐτάς οἱ δεσποτικοὶ αὐτῶν σύζυγοι. Τοῦ γυνικοῦ τούτου κανόνος ἐξαίρεσιν ποιοῦσιν αἱ Ἰαπωνίδες· πρὸς αὐτάς οἱ ἄνδρες προσφέρονται μετὰ τῆς εὐλαβείας καὶ τοῦ σεβασμοῦ, τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὸ φύλον αὐτῶν. Τῶντι ἐν Ἰαπωνίᾳ, ὡς ἐν Ἀμερικῇ, αἱ γυναῖκες βασιλεύουσιν ἐν τῷ οἴκῳ· ἔχουσι δὲ πλειοτέραν ἐλευθερίαν καὶ ἀξιοπρέπειαν παρὰ πάσας τὰς τῶν ἄλλων ἀνατολικῶν χωρῶν γυναῖκας. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι αἱ νέαι Ἰαπωνίδες ἔχουσιν οἶαν καὶ αἱ Ἀμερικανίδες ἐλευθερίαν νὰ δέχωνται κατ' οἶκον τοὺς νέους αὐτῶν φίλους· καὶ ὅταν δὲ ἐξέρχωνται μεταβαίνουσαι εἴτε εἰς περίπτωτον εἴτε εἰς τὸ θέατρον ἐν συνοδείᾳ φίλου ἐποφθαλμιῶντος τὴν χεῖρα αὐτῶν, πάντοτε πρέπει γραῖά τις νὰ τὰς παρακολουθῇ. Ἐν Ἰαπωνικῇ οἰκίᾳ οὐδέποτε ἀκούονται αἱ τρυφεραὶ ἐνεῖναι με-

ταξὺ νέων ἐκφράσεις, αἵτινες εἶνε ἀνεκταὶ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις. Οἱ Ἰάπωνες θεωροῦσι τὸν ἔρωτα ὡς πολὺ ἐπισφαλὲς πρᾶγμα, καὶ δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν οὕτως ἀσυστόλως ἐκδήλωσιν αὐτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ φίλων καὶ συγγενῶν. Ἐκ τούτου δ' ἔπεται ὅτι σπανίως ἐν Ἰαπωνίᾳ ὁ γάμος εἶνε καρπὸς ἀμοιβαίας συμπαιθείας· μάλλον δ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θεωρεῖται ὑπόθεσις, ἧς τὴν φροντίδα ἔχουσιν αἱ οἰκογένειαι, καὶ τὸ παράδοξον εἶνε ὅτι μ' ὅλα ταῦτα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναρμόστων ἢ δυστυχῶν ἀνδρογύνων εἶνε πολὺ μικρότερος ἐν Ἰαπωνίᾳ, ἢ ἐν Ἀμερικῇ, ὅπου ἐν τούτοις ὁ γάμος εἶνε πάντοτε προῖον μακρᾶς σχέσεως καὶ ἀμοιβαίου ἔρωτος.

Π\*.

### ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μεταξὺ δύο περιπατητικῶν τῶν Πατησίων.

Παρέρχονται πρὸ αὐτῶν οἱ γινώριμοι Α. καὶ Β.

— Πῶς σοῦ φαίνεται ὁ Α ;

— Καλὸς νέος.

— Καὶ ὁ Β ;

— Ὡ! ὅσο γι' αὐτὸν, τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει.

— Καὶ τί κακὸ τοῦ βρισκεις ;

— Ἐχει ἐλαττώματα πολλὰ, ἀλλὰ τὰ κρύπτει.

— Ὅσον τί ἐλαττώματα ;

— Μὰ πῶς ὅς νὰ τὰ ἔξερω, ἀφοῦ τὰ κρύπτει !

\*  
\*\*

Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμβολαίου τῶν γάμων.

Ὁ μελλοντικός εἶνε ὠραίος νεανίας εἰκοσιπενταετής, ἡ δὲ νέα τέρας σωστῶν.

Τὸ συμβόλιον ἀναγινώσκεται, ὑπογράφεται.

— Δόττε τὴν προῖκα, λέγει ὁ πατὴρ τῆς νέας πρὸς τὸν συμβολαιογράφον.

Οὕτως καταθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης πολλὰς δέσμας τραπεζικῶν γραμματίων, ἐνῶ δὲ στρέφεται πρὸς τὸν γαμβρὸν, διὰ τὰ τῶ εἶπη· «Ὅρισε τὴν προῖκα», οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ πίπτουσι κατὰ τύχην εἰς τὸ πρόσωπον τῆς νέας, συγχύζεται καὶ λέγει·

— Κύριε, ἰδοὺ ἡ ἀποζημίωσις !

### ΑΛΗΘΕΙΑΙ

\* Ἡ κυβέρνησις ἐνός ἔθνους εἶνε ἀντανάκλασις τοῦ χαρακτῆρος τῶν συγκροτουμένων αὐτοῦ. Ἐὰν μὲν προπορεύεται τοῦ λαοῦ, καταβιβάζεται ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν οὗτος εὕρισκται· ἐὰν δὲ ὀπισθοδρομῇ, ἀναβιβάζεται προῖοντος τοῦ χρόνου μέχρις αὐτῆς.

\* \* Κάκιστον πρᾶγμα εἶνε ὁ φθόνος· ἔχει ὕμνος καὶ τι καλὸν, ὅτι κατατῆκε τοῦ φθονεροῦ τὰ ὄμματα καὶ τὴν καρδίαν.

\* \* Ἡ καρδία τοῦ ἀχαρίστου ἀνθρώπου ὁμοί-

άζει μὲ ἔρημον ἀπλήστως πίνουσαν τὴν οὐρανό-  
θεν πίπτουσαν βροχὴν, χωρὶς οὐδὲν νὰ παράγη.

### ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

«Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς Ἀάρισσαν διζοτολογία ἐπίσημος ἐψάλη ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῶ, ἱερουργούνταν πέντε ἀρχιερεῶν καὶ παρισφαιμένου ἀπείρου πλήθους λαοῦ, τοῦ στρατηγοῦ καὶ ἀξιωματικῶν, μεθ' ἧν οἱ παρασταθέντες ἐδέχθησαν ἀναψυκτικὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Μητροπολίτου. Ἐνταῦθα ἡ διευθύντρια τοῦ παρθενωγωγείου ὠδήγητε τὰς μαθητριάς, μία δ' αὐτῶν, δεκαετίς μόλις, ἐν μέσῳ ἀληθοῦς συγκινήσεως, ἀπήγγειλε τοὺς ἐξῆς στίχους :

Ἐλεγα ἔς τὴν προσευχὴ μου : Ἡ ὠραία Θεσσαλία  
Ἦτροπιασμένη, σκλαβωμένη τόσα χρόνια στὴ δουλεία  
Περιμένει ν' ἀνατεῖλῃ ἡ χαρμῶσυνος ἡμέρα  
Νὰ πετάξῃ τὸν ζυγὸν τῆς καὶ σὺν πρώτῳ ἐλευθέρῳ  
Ν' ἀγκαλιάσῃ φιλοστόργως τὰ παιδιὰ τὰ σκλαβωμένα  
Μὲ σημαῖαν εἰς τὸ γέρι καὶ ὑψόσῃ τὸν ἀδελφάνα.  
Ἐσφυῖ ὁ Θεὸς τ' αὐτὴ τοῦ κ' ἤκουσε τὴν προσευχὴ μου,  
Γιατὶ πλέον ἐβαρέθη νὰ πληγώνου τὴν ψυχὴ μου  
Φόνοι, ὕβρεις, ἀτιμίαι, ἀρπαγαὶ καὶ ἀδικίαι.

Κ' ἔγραψε μὲ ἄσπρη πένα :

«Τὰ παιδιὰ τῆς Θεσσαλίας

Ἦ Ὅπου εἶνε σκλαβωμένα

Ἦ Ἀπαλλάττω τῆς δουλείας».

Χαῖρε Ἑλληνικὴ σημαῖα μὲ τὸ σύμβολον τὸ ὅσιον,  
Ἐσλαβῶς σοι προσκυνούμεν τοῦ Σταυροῦ σου τὸ σημεῖον.  
Στρατηγούς, στρατὸν, σημαῖαν χαίρετίζομεν τὰ τρία  
Καὶ ἡ Πατρίς μαζὺ φωνάζει : «Ζήτω ἡ ἐλευθερία».

«Κατ' ἐπίσημον ἔκθεσιν, ὑπάρχουσι νῦν ἀνὰ τὴν ὑψηλίον 4000 χαρτοποιεῖα, μεταχειριζόμενα ὡς πρώτας ὕλας ῥάκη, ἄχυρα, χόρτα κτλ. Ἐν Σινικῇ καὶ Ἰαπωνίᾳ ὁ χάρτης κατασκευάζεται ἐκ φύλλων ὄρυζιου. Πάντα τὰ χαρτοποιεῖα ὁμοῦ παράγουσι κατ' ἔτος χάρτην ἔχοντα βάρους ἐνός δισεκατομμυρίου χιλιogramμων καὶ ἐπιφάνειαν 40 δισεκατομ. τετραγ. μέτρων, σχεδὸν ὅσην ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ Δανία ὁμοῦ. Μόνος ὁ εἰς ἐκτύπωσιν βιβλίων καταναλισκόμενος κατ' ἔτος χάρτης ἠδύνατο νὰ καλύψῃ τέσσαρας μεγάλους γαλλικοὺς νομούς. Ὁ χάρτης, ὅν δαπανῶσι κατ' ἐκάστην αἱ ἐφημερίδες, θὰ ἤρκει ὅπως καλύψῃ ἐπιφάνειαν τετραπλασίαν τῆς τῶν Παρισίων.

«Ὁ βασιλεὺς τῶν Βέλγων ὠρίσε βραβεῖον ἐξ 25,000 φράγκων ἀπονεμηθῶσιν ἐν τῷ 1882 εἰς τὴν συγγραφήν, ἧτις θέλει περιλάβει τὰς καλλίστας καὶ προχειροτάτας μεθόδους πρὸς προμήθειαν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ἀφθόνου καὶ καλοῦ ποσίμου ὕδατος.

«Τὴν 15 Αὐγούστου ἐδεικνύετο ἐν τῷ κήπῳ τῶν Βερσαλλίων πορτοκαλλέα, ἧτις κατ' αὐθεντικὰς εἰδήσεις ἐκείνην τὴν ἡμέραν συνεπλήρου τὴν ἡλικίαν τετρακοσίων ἐτῶν. Διατηρεῖται δ' ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ ἀνθεῖ τακτικῶς.

Εἰς ἀναγνώσθη.